

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ζ' Αριθ. 636

Ιδιοκτήτης — Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Λευτέρα 10 Φεβρουαρίου 1930

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΗΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ιωάννινα 7 Δεκεμβρίου 1929

Προς τους κ. κ. Προσδότες των Κοινοτήτων
Κύριε Πρόεδρε,

Δεν σας διαφεύγει αναμφιβόλως η πρόοδος της επαράτου νόσου της φθίσεως.

Ο καθημερινός συγχρωτισμός του πάσχοντος μετά των λοιπών μελών της οικογενείας συντελεί εις την τρομακτικήν εξάπλωσιν της φεβριλής ταύτης νόσου και εις τα μάλλον άνω μεμακρυσμένα και όρεινά μέρη της Ηπείρου. Επιδάλλεται όθεν να ληφθώσι μέτρα δραστικά προς προς παρεμπόδισιν της επέκτασως του μεγάλου αυτού κακού, του έμφυλίζοντος και δεκατίζοντος τον πληθυσμον του τόπου μας και δη εις την άκμην της ηλικίας, από του 15ου μέχρι 35 έτους.

Προς καταπολέμησιν μιας τιαύτης μάστιγος άπαιτούνται θυσίαι εκ μέρους όλων μας. Και ό μόνος Δήμος Ιωαννιτών δεν θα φεισθή ούδεμιάς θυσίας προς τούτο, όφείλουν όμως και αι Κοινότητες να συνδράμουν ήλικώς το έργο, διότι άλλως μόνος ό Δήμος Ιωαννιτών δεν δύνηται να επαρκέση εις την κολοσσιαίαν δαπάνην, ήτις άπαιτείται δι' έμμεγα τοιούτον έργο.

Επικαλούμεθα την συνεισφοράν των διαφόρων Κοινοτήτων, έπειδή σκοπούμεν να διαιρέσωμεν το Δημοτικόν Νοσοκομείον εις δύο άνεξάρτητα από άλλήλων ιδρύματα, ήτοι τό μόνον θα περιλαμβάνη τους πάσχοντας εκ διαφόρων νοσημάτων, ώς έγένετο μέχρι σήμερα, το δε άλλο θα περιλαμβάνη τους πάσχοντας εκ φυματώσεως, συνεπώς δε θα έχωμεν περί πλέον και Νοσοκομείον φθισιώντων.

Ο Δήμος Ιωαννιτών θα ψηφίση γενναίον ποσόν προς εξασφάλισιν της λειτουργίας των δύο Ιδρυμάτων, ό περί λουν όμως και αι Κοινότητες να συνεισφέρουν άσάφως σημαντικά ποσά δια τον ίδιον αυτόν σκοπόν.

Φρονούμεν ότι επιβιβάζεται εις έκαστην Κοινότητα να συνεισφέρει ανά είκοσι δραμά (20) ατ' έως δι' έκαστον σπίτι, ήτοι εάν π.χ. μία Κοινότης αριθμεί τριάκοντα σπύτια (30) θα συνεισφέρει κατ' έτος δρ. 600, εάν άποτελήται από 100 σπύτια θα συνεισφέρει κατ' έτος δρ. 2000 κ. ι. ούτω καθ' έξής. Τα ποσά αυτά θα προέρχωνται είτε εξ άτομικών εισφορών, είτε εκ των κοινοτικών εισοδημάτων.

Επειδή δε εις τό τέλος του μηνός Δεκεμβρίου 1929 θα ψηφισθή και ό προϋπολογισμός έάστης Κοινότητος φρονούμεν ότι είναι ικανάλληλος εύκαρία δώσις όρίση και ή ύμετέρα Κοινότης τό άναλογούν ποσόν δια την συντήρησιν των δύο αυτών φιλανθρωπικών Ιδρυμάτων, τό όποιον θα καταβληται εις τό έπαρχιακόν Ταμείον, όπόθεν θα τό εισπράττη ό ταμίας των δύο Νοσοκομείων.

Οιεδήποτε Κοινότης ήθελεν άρνηθί να συνεισφέρει τό άνω ύπολογισμένον ποσόν, δεν θα δικαιοδοτεί να όσέλλη τον πάσχοντα εκ των μελών της; ούτε εις το Νοσοκομείον των κοινών νοσημάτων, ούτε εις τό Νοσοκομείον των φθισιώντων.

Εις περίπτωσιν, καθ' ήν δλοι αι Κοινότητες ήθελον άρνηθί την συνδρομήν των, καθιστώμεν γνωστόν ότι, από της πρώτης του έτους 1930 ούδεις μη δημότης του Δήμου Ιωαννιτών θα εισάγεται πλέον προς νοσηλείαν εις τά δύο δημοτικά Νοσοκομεία, χρησιμοποιούμενα του λοιπού άπο κλειστικώς δια νοσηλείαν των δημοτών του καθ' ήμάς Δήμου Ιωαννιτών.

Ευέλπιστούτες ότι ή υπό την ύμετέραν προεδρείαν Κοινότης, θέλει συνεισφέρει τό άναλογούν ποσόν προς συντήρησιν των εύφγεικων αυτών Ιδρυμάτων, διατελούμεν μετ' έξαιρέτου τιμής.

Ο Δήμαρχος Ιωαννιτών
Δ. ΒΛΑΧΛΕΙΔΗΣ

Την άνωτέρω Εγκύκλιον του Δημ. Φιλοφύ Διμαρχου Ιωαννιτών κ. Δημ. Βλαχλειδή προέβη να λάβουν υπό σπουδαίαν έμφύση τί διαφύροι Κοινότητες του Νομού μας, των όπικών οι άπαιροί άσθενείς κατακλύζουν έκάστους τό Δημοτικόν Νοσοκομείον Ιωαννιτών. Δεδομένου, λοιπόν, ότι τό φιλόφρονον τουτο Ιδρυμα συντηρείται υπό του Δήμου των Ιωαννιτών, ούδεμιάς ποχρρωσιν έχει να λάβη χεσται όωρεάν προς Θεράπειαν άσθενούς εκτός της περιφέρειας της πόλεως, είναι ή ανάγκη ένα ή εύεργετική άποσπλη και όράσις του Δήμου του Νοσοκομείου Ιωαννιτών επέκταθί και εις την ύπεριθρον χώρην του Νομού, και κατ' πόλεως, κωμοπόλεις και χωριά Κοινοτήτες να σπεύσουν να προσφέρουν, ή νηλόγως των πόρων των, ή τήτιον τι επίδομα προς τό Νοσοκομείον τουτο, δια να προκτήσουν τό δικαίωμα να εισέρχωνται οι άσθενείς των όωρεάν εις αυτό, άπολαύοντες όλων των έπιστημονικών περιθάλψεων αυτού εις ιατρούς φάρμακα, τροφών και νοσοκομειακώς περιποήσεις.

Ο Δήμαρχος Ιωαννιτών κ. Δημ. Βλαχλειδής δεν άγετα υπό ίδιοτελοφς ταμειωτικόν πιεύματός δια τό υπό την δικαιοδοσίαν του Νοσοκομείον άλλ' εκ της άδηροήνου ανάγκης, λόγω των άνεπαρκών πόρων του Δήμου, ως μη δυνατόν να διαθεσθί περισσότερα τών όσων ούτος διαθέτει.

Συλλιστώμεν, λοιπόν και προτρέπομεν όλα τα Κοινοτικά Συμβούλια του Νομού Ιωαννιτών να μη περιόδουν την έγκύκλιον ταύτην τό ύψημαρχου Ιωαννιτών κ. Δημ. Βλαχλειδή, αλλά να σπεύσουν άρωγοί προς τον Δημαρχικόν Νοσοκομείον Ιωαννιτών.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ο περσινός χειμώνας φάνηκε πολύ άγριός και σκληρός. Τό πάλλευκο σάβανό του τό κράτησε άπλωμένο άπό ναυς μήνες όλόκληρους, σάν να ήθελε να σκεπάση μια γιά πάντα την Πλάση. Τό κακό, που γενηκε, ήταν πολύ μεγάλο. Όλοιοι άνδρωποι πείνασαν, παρα πολλά ζώα χάθηκαν. Ο Αϊ-Γιώργης βρήκε σιό χωριό μες σχεδόν τα μιά ζωντανά, που άφησε ό Αϊ-Δημήτρις.

Φέτος νομίσμε πως μάς λυπήθηκε ό Θεός. Αύτό τουλάχιστον έλεγε τό ή λιόλουστο χιόνισμα. Στά προσήλα είχε αναβλαστήσει λίγη χλόη κι έβροσκαν τα καυμένα τά ζώα. Αλλά ή χαρά μας δεν βάσταξε πολύ. Ο βορριάς, κρύος κι άχαλίνωτος, ξεχύθηκε από τα παγωμένα του βασίλεια, λυσσομανώντας στα δάση, ή Φύση κρύωσε ό καθάριος άσπρογάλανος ούρανος σκεπάστηκε άπό σύννεφα οι νιφάδες, άν σμήνος άπό μυριάδες κάτασπρες πεταλούδιτσες, πέφτονν χοροπηδώντας, ό άφρότος πέπλος έπεσε πέρα πέρα, κρυστάλλωσαν οι βρύσες, κι οι χιονοστιβάδες γίνοντα ι βουνά όλάκερα. Τά καταρράγια των βουνών, χιονοσκεπασια, φαίνονται, σάν μαρμάρινα παζαμυθένια κάστρα. Φανταζόσαι κανέναν κρυστάλλινον πυργόν, άρχόντον, βασιλοπούλες, πειτάμορφες, Νεράιδες και ζωδιές, σάν βλέπη τά γύρω ψηλοβούνια, που μοιάζουν με γιάλινα παλάτια. Οι όλοστρογγυλοι λόφοι, οι θεώρατοι βράχοι, τά κατάρηα κρόκουρα και τό χιλιόχρονα πεύκα, βουτηγμένα σ τό χιόνι, μοιάζουν με σαρούς από βαμπάκι, με φανταστικόν, οούλλουν, με άστραφτερούς πολυεταίους, με πάναγες άσπροινυμένες παρθένες. Πέρα στό βάθος σπύγει σ' ένα ό πλατύς όρίζοντας με τον αιδέριο ούρανό έτσι, που δεν τους ξεχωρίζεις. Τίποτε άλλο δεν φαίνεται όλόγυρα μακρυνά, πέρα μια χιονιάτη σενόνα.

Μέσα σ' αυτήν την χιονοπληγμένη Φύση, έδω άπάνω στόν άφρότο Πίνδο, ζούν τόσα χωριά. Καλά, Θεός χαρά άπερνά τα καλοκαίρια μετά κρουνόγια, τό όροσόλουστο άγέρι και τες μοσχομουρονδιές. Αλλά τώρα, τον χειμώνα; Ο Αϊ-Δημήτρις την βοήθεια τ' νάχωμε τά στέλλει τά Τσιελιγγάτα στα χιμαδιά και καλοχειμωνιάζουν. Αλλά ό καυμένος ό Κοσμάκης, πάχει λίγα γιδοπρόβατα, τι να κάνει; Να βοβολήσουν κάτω, δεν συμφέρει. Να τά κρατήσουν έδω; Και πως να τά ξεχειμάσουν; Κι αν ή μύρινα του χειμώνα είναι άγρια, τι

να γένη; Ω! Ω! μην πάθωμε σάν τον περασμένο χειμώνα! Τό περσινό πάθημα έγειν μάθημα, στους χωριανόνεμον τουλάχιστον ό κύρ Νάκος τάστειλε τά πρόβατά του στην Θεσσαλία, ό μπαρμπα Γάκης τά πουλήσε τά γιδοπρόβατά του κι έτσι ξεφορτώθηκε κι ή γριά του ή κυρά Γάκαινα άπ' αυτά. Ο Γαργαρίτης, που ξεχειμάζε τά γίδια του ή τες άγελάδες του στην Βάλια-Κάλδα τά έκανε. Τό ίδιο κι ό κύρ Μάρκος κι άλλοι λιγοστά είναι τώρα τά πράγματα στό χωριό, πλειό λιγοστή όμως κι ή θροφή τους.

Τώρα όλος ό Κόσμος κάθεται, άφού ούτε τά καραβάνια, ούτε τά νεροπρίονα δουλεύουν. Δίπλα στην γλυκόφωτη γωνιά οι γυναίκες γνέθουν, πλέκουν, και ύφαίνουν χονδρές φλοκάτες, βελόντες-Παρσμούδια γιά δράκοντες και βασιλοπούλλες, γεμάτα πλοκή και ροχτεία, γλυκοκυλούν από τό σιόμα της γιαγιάς και τ' άγγόνια της άποκοιμούνται νανουριστά στα γόνατά της.

Οι μαζεύονται στα σπύτια γλίγωρα. Νεκρική σιγή βασιλεύει στό χωριό και πρό πάντων την νύχτα. Περνάει κανέναν στα σκακία και νιώθει στα στήθη του έναν άριστο φόβο, που δυναμώνει τό χτυποκάρδι. Ούτε πόρτα άνοίγει, ούτε κλάμα παιδιού ή λάλημα κοκκόρου σήζει τον πέπλο της ήσυχίας. Όλα κοιμούνται. Την φρικτή σιγή ταράζει τό μυστηριώδικο βοούσμα τό ύγάγαρου Άφου, που γοργοκυλά μέσα στό χωριό, ή κανένα φοβισμένο γάγγισμα σκυλιού. Μοιάζει τό χωριό με σνοικισμό της χειροσφόρας. Αλάσκα μέσα στην ζοφερή και παγωμένη Πλάση. Εύτυχώς οι άνδρες κι οι γυναίκες σιό κυνήγι. Πέρουσι κακό είταν γιά τά ζώα, αλλά καλό γιά τόις κυνηγούς. Σκότωσαν άπάνω από εβδομηνταπέντε άγριογούρουνα και αναρίθμητους λαγούς. Βερβερίτσες έπίσης. Φέτος όμως μικρές δουλιές. Πηγαίνουν οι καυμένοι, παλεύουν όλημερης με τούς άνέμους και τά χιόνια στα δύσβατα λαγκάδια, φορώντας άπαλόδεσμα γουρονοτάρου χα με πολύδιπλα λουριά, αλλά τίποτε. Υπομονή όμως ως τό τέλος μπορεί κι τι να γένη από τό κυνήγι, άφού γιά τά ζώα και τες δουλιές τώχουμε χάι άπάνω έδω στόν άγέρωχο Γερό-Πίνδο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΙΝΔΑΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ",

Εκ Θεσσαλονίκης 4 Φεβρ. 1930

Αξιότιμοι ταξιδιώται, χιλιανόι τε και μωαμεθανόι, έλθόντες εξ Αλβανίας ένταύθα, μάς έφεραν την καταπληκτικήν είδησιν, ότι ό κατά διαταγήν του Α βασιού Βασιλέως άικανονικώς προχειρισθείς εις Αρχιεπισκοπον της Αλβανίας και Πρόεδρον της άνωστάτου Αλβανικής Εκκλησίας Βησάριον Τζωβάννης, ό γνωστός έν Αθήναις δια τον άνήθικον βίον του, ένεκά του όποιου και έδραπέτευσεν εκείθεν, καιτοι τοιοϋτον αξίωμα φέρων έν Αλβανία άπεπειράθη έν Κορυτσά ν' άποπλανήση εις άσέλγειαν δωδεκαετή παιδία, ότις και τον κατήγγειλεν εις τάς εκεί Αρχάς.

Οι Κορυτσαίοι, οι όποιοι από της ήμέρας της ένκαδιδρύσεως του Ιεροσούλου τουτου ερασφόρου έν τη Ιερή Μητροπόλει των, ήν είχε λαμπρόνει ό υπό των Αλβανιστών δολοφονηθείς έννομός μαρτυς Φώτιος, έπροτίμησαν να μη ένκλησιάζωνται, παρά να παρακολουθούν τάς άνόμους Ιεροτελεστίας του,

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,”

ΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

Έτησίαν Συνδρομή

Έσωτερικού	Δρ.	75
Έξωτερικού	Φρ.	75
Αμερικής	Δολ.	5

έκδηλοῦντες τοῦλάχιστον π α θ η ν κ α λ
την κατ' αὐτοῦ βδελυγμίαν τ ν, κ α λ
την κατὰ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ π ρ α ξ ι κ ο
π ῆ μ α τ ο ς ἀ ν α ν ά κ τ η σ ῖ ν τ ω ν, τ α ῦ τ η ν τ ῆ
φορὰν ἐξηγέρθησαν ἀπειλητικῶς ἐν α ν
τίον του καὶ τὸν ἐξηνάγκασαν νά ἐγκ α
ταλείψῃ νύκτωρ τὴν πόλιν των καὶ νά
καταφύγῃ παρὰ τῷ ἰσχυρῷ τουρκάλβ α
νῶ Αὐθέντῃ του, εἰς Τίρανα ἢ α τ ε θ ῆ
ὕπὸ τὴν ὑψηλὴν του προστασίαν!

Ἰδοὺ ἀπὸ ποῖα φαῦλα πρόσωπα κα
τεσκεύασθη ὑπὸ τῶν ἐξωμοιῶν Κώστα
Κόττηδων καὶ Παντελῆ Βαγγέλλδων ἡ
λεγομένη Αὐτοκέφαλις Ἀλβανικὴ Ἐκ
κλησία!

ΓΡΑΜΜΟΣ

ΣΗΤΗΜΑΤΑ

= | ΚΑΙ | =

ΓΕΓΝΟΤΑ

Ο Εἰσαγγελεὺς Ἰωαννῶν κ.
Ἐλευθεροῦλλάκης διέταξε τὴν δι' ἁ
πευ.είας κλήσεως εἰς τὸ Πλημμελειο
δικεῖον, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου,
τοῦ ἡρώτος τῆς Γρονί.σας Κυρρέτων
Μαργαρίτη Ἠλία Κώστη Θεωδῶρου
ὅσις ἔκοψε τὴν ἀριστερὴ κοσσίδα
τῆς μνηστευθείσης ἡδὴ κόρης Βασι
λικῆς Χρήστου Σεμπῆ, πρὸς ματαί
ωσιν τῆς μνηστείας τῆς! Συγγαίρομεν
ἐγκαρδίστως Εἰσαγγελέα, διότι ἔλα
βεν ὑπὸ συβερὰν ἔποψιν τὴν ἀναν
δρον ταύτην πρᾶξιν τοῦ δράστου
Μαργαρίτη Ἠλία Κώστη Θεωδῶρου
ἡ ὅποια ἡμποροῦσε νά προκαλέσῃ αἰ
ματοχυσίαν, ἂν συνήντα τὸν δράστη
ὁ πατὴρ τῆς κόρης, ὅτε εὐρίσκετο εἰς
βρασμόν ψυχικῆς, καὶ ἔαν ὁ μνηστήρ
τῆς ἦτο κ' μμάτι ζωηρός. Ἐλπίζομεν
δὲ ὅτι ἡ δικαία, ἀλλὰ καὶ αὐστηρὰ
τιμωρία τοῦ δράστου παρὰ τοῦ Δικα
στηρίου, θά ἐκρίσῃ τὸ ἔνουν τοῦτου
ἔθιμον, τὸ ὁποῖον ἐπεχειρήσε
νὰ φυτεύσῃ εἰς τὴν Ἠπειρὸν ὁ Μαρ
γαρίτης Ἠλίας Κώστη Θεωδῶρου!

Πρωτοφανὲς εἰς ὁμότητα καὶ θη
ριωδία ἐγκλημα ἐπαράχθη π ὁδύ ἐβδ ο
μάδων εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν Φραγκά
δων τοῦ Ζαγορίου. Ὁ γελαδάρης τοῦ
χωριοῦ τούτου Θεωδῶρ; Τσαφλῆς,
καταγόμενος ἐκ Μηνίνας τῆς Παρα
μυθίας, ἀλλ' ἐσώγαμπος εἰς τοὺς
Φραγκάδες, πνέων μένεα ἐναντίον
τοῦ δασοφύλακος Λάμπρου Μανού
κα, ὥραλον 27)ετοῦς νέον, ἐκ τοῦ
Δήμου Ἀγράφων τοῦ Καρπενησίου,
διότι δέν τὸν ἀφινεν ἀξιοῦν εἶναι παρὰ ὁ
μως, τὸν ἐφόνευσεν νύκτα εἰς τὸ δάσος
μεθ' ὃ ἦναψε μεγάλην πυρὰν καὶ ἐρ
ριψεν ἐπάνω τὸ πτώμα τοῦ θύματος
ἵνα ἐξαφανεσθῇ ὅν τὰ ἔχ ν η τ ο υ
τος, εὐτυχῶς δμως τὸ ἀνθρωπομόρ
φον τέρας, ὁ δράστης τοῦ ἀποτροπεί
ου τούτου ἐγκλήματος ἀνεκαλύφθη
καὶ τώρα εὐρίσκειται εἰς τὰς χεῖρας
τῆς Δικαιοσύνης, ἵνα δώσῃ λόγον τοῦ
ἀπανθρώπου κακούργημάτος του!

Οἰκάτοικοι τοῦ Κομποτίου τῆς Ἀρ
της διὰ νά κατασκευάσουν τὸν ἀδριάν

τα τοῦ συγχωριανοῦ των Νικολάου
Σκουφᾶ, ἐνήργησαν τελεταίως πα
νελλήνιον ἔρανον, πρωτοβουλία τοῦ
Κομποτιανοῦ ὑπο)χου κ. Ἠλ. Λάζου.
Τὸ συγκεντρωθὲν ἡδὴ ποσὸν θεωρεῖται
ἀρκετὸν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ
φιλοπάτριδος σκοποῦ των, ὁ δὲ ἀν
δριάς τοῦ Σκουφᾶ ἐξετέθη εἰς διαγω
νισμόν καὶ ἡ οἰκεία Ἐπιτροπὴ ἐγέ
κρινε τὸ πρόπλασμα τοῦ γνωστοῦ καὶ
παρ' ἡμῖν γλύπτουκ. Φαληρέα. Ἐπὶ τῷ
βάθρον τιῦ ἀγάλματος θά ὑπάρχον
ἀνάγλυφα αἱ προτομαὶ τῶν λ' ἑτῶν
Φιλικῶν Σκουφᾶ, Τσιακάωφ (Ἰωαν
νίτου) Ἀναγνωστοπούλου, Σίκερη
καὶ Εἰνιδου.

Απὸ τῆς 1ης τοῦ τρέχοντος μηνὸς
πωλοῦνται ἐν τῇ ἰχθυαγορᾷ τῆς πό
λεως μας τὰ νέα ψάρια τῆς λίμνης
μας, οἱ κυπρίνοι, ὧν τὴν γονὴν ἔρω
μηθεύθη ὁ Συνεταιρισμὸς τῶν Ἰχ
θυοπωλῶν τοῦ Νησιοῦ ἐξ Ἰταλίας.
Τὰ νέα αὐτὰ ψάρια μας, οἱ κυπρίνοι,
οἱ ἔχοντες τριῶν ἐτῶν ἡλικίαν, ἀνέρ
χονται εἰς 15 ὀκάδες ἕκαστος, καὶ
πωλοῦνται πρὸς 36 δραχμὰς τὴν ὀκ
κᾶν ζωντανά, ἐν τῇ ἰχθυαγορᾷ, ἀλλὰ
πωλοῦνται καὶ πρὸς 25 τὴν ὀκκᾶν τε
μαχισμένα ἀνὰ τὰς ὁδοὺς μετὰ τὰ καρ
υσάκια.

Ἡ γεύσις τῶν ἰσίων τούτων ψιρι
ῶν εἶναι ἀρίστη, ἀλλὰ θά ἦτο εὐχῆς
ἔργον, ἔαν ἡμποδίζετο ἡ ἀλιτία κάτω
τῶν 5 ὀκάδων βάρους, ἵνα αὐξηθῇ
ἡ ποσότης τῶν μεγάλων κυπρίνων,
οἱ ὅποιοι θά ξεπαστρέψουν τὸ ἀγε
νὲς γένος τῶν ἀρχαίων ψιριῶν τῆς
Λίμνης, μὲς διότι τὰ μεγάλα ψιρία
τρώγουν τὰ μικρά.

Εκ τῶν βιβλίων τοῦ Ληξιαρχείου
Ἰωαννῶν προκύπτει ὅτι κατὰ τὸν
παραλθόντα μῆνα Ἰανουάριον ἐ. ἔ.
ἐγεννήθησαν 29 ἄρνες καὶ 17 θῆ
λεις, ἐτελέσθησαν 15 γάμοι καὶ ἀπέ
θανον 11 ἄρνες καὶ 16 θῆλεις ἦτοι
ἐγεννήθησαν ἐν ὅλῳ 46 καὶ ἀπέθα
νον ἐν ὅλῳ 27.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ὁ φοχλμέτριος κ. Κων.
Ἀγγάντης δέχεται 8—9 το
πρῶτ 2—4 τὸ ἀπόγευμα
καὶ 6—7, 30 τὸ βράδυ

Ὁ δὸντιτριος κ. Γεώργ.
Καππᾶς μετέφερε τὸ δὸν
τιτριεῖον εἰς τὴν ἐν τῇ ὁδῷ
Μπότσηρη παρὰ τὸ Φρ. Ὑ
ραρχεῖον νεοδμητὸν οἰκίαν
του.

Ὁ ὀδοντιτριος κ. Μι
χαὴλ Π. Καππᾶς δέχεται
ὁδὸς Κόρυθ ἐναντι Ἐθνι
κῆς Τραπεζῆς ἐφαρμόζων
τὰς νεωτέρας θεοειδικὰς
καὶ ὀδοντοτεχνικὰς μεθό
δους.

Τὸ καλεῖτερο καπέλλο
τοῦ κόσμου εἶναι τὸ
Μπαρμπίζο
Στοῦ Ἀριστ. Τσαμπαλίκα
ΜΠΑΤΑΡ Αἱ “ΠΑΚ,”

Αὐτοκινήτων, ραδιοφώ
νων εὐθυνότεραι καὶ ἀνώτε

ραι τῶν εὐρωπαϊκῶν—Διαρ
κῆς παρακαταθήκη
“ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ,” Π α π α
ζόγλου 3α.

Ἀφίξεις

—Ἀφίκετο ἐκ Κερκύρας, μετὰ τῶν ὑπα
πιστῶν του κ. κ. Κ. Γρανίτσα ταγματάρ
χου τοῦ Πυροβολικοῦ, καὶ χαρ. Μίνου λοχα
γοῦ τοῦ Πεζικοῦ, ὁ Μέγαρχος Στρατηγός
κ. Χασαπιδης.

Ἀναχωρήσεις

—Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας, μετατε
θεῖς ὡς καθηγητὴς τῆς δεινδροκομίας ἐν
τῇ αὐτῇ Διδακτικῇ Σχολῇ τοῦ Βυτανι
κοῦ Κήπου, ὁ κ. Θεόδωρ. Θεωδωρόπουλος,
νέος, στανίων προτερημάτων, ἀφῆσας ὀλι
σθέν του τὰς καλεῖτερας τῶν ἀναμνήσεων.

Ἀρραβῶνες

—Ὁ Τελώνης τῆς πόλεως μας κ. Ἰ. Χ.
Εὐθυμίου ἐτέλεσε τὴν παρασπέννην Πέμ
πτην, ἐν μέσῳ ἐλλεικτῶν φίλων, τὴν ἀρ
ραβῶνα: τῶν δύο ἀγαπημένων τῶν θυγα
τέρων Ἀτῆς μετὰ τοῦ κ. Δημ. Χρήστου
ἀνθυπολοχαγοῦ, καὶ Ἐλένης μετὰ κ. Γ. Οἰ
κοδόμου τῶν ἡλιακῶν ὑπαλλήλων.

Εἰς τὸν εὐτυχισμένον πατέρα, εὐχόμεθα
νὰ τοῦ ζήσουν καὶ καλὰ στέφανι.

Χ.Σ

—Ὁ καλλιτέχνης ὑποδηματοποιὸς τῆς
πόλεως μας καὶ λιμνῶν νέος κ. Βασίλ. Δη
μος ἐτέλεσε τὴν ἀρραβῶνα τὴν τὴν παρ
ελθούσιν Κυριακὴν μετὰ ἐκ τοῦ Νησιοῦ
λαμπρὰς καὶ σεμνῆς κόρης Ἐλένης Ἀ. Χα
ριτοπού.

Ἡ «Ἐλευθερία» συγγαίρονσα ἐγκαρ
δίως τοὺς ἐνταῖς μνηστευθέντας, εὐχεται
αὐτοῖς ταχεῖα τὴν στέφιν καὶ τὸν βίον ἀνέ
φελον καὶ ἀνθοσπαρτον.

Μή εὐρητάζοντες

—Σήμερον, τοῦ ἁγίου Χαράλαμπος
δὲν εὐρηταῖ οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις ὁ ἡ
λεκτρολόγος κ. Χαράλαμπος Ἡγουμένιδης.

Ἀλληλογραφία

Κον Παν. Κων. Ἀνυφαντῆν Μοναστη
ράκι Ἐόντισα:

Νά γράψῃς σ' ἐναντὶ δικό σου στο χω
ριό σου νά σ' ἐγγράψῃ στὸν ἐλλογικὸν κα
ταλογο καὶ νά ὀρκισθῇ ἐνώπιον τοῦ Εἰρη
νοδίκου Φιλιάτων. Ἐστὶ ἀποχρᾶς ψῆφο,
ἀλλ' ὡς ποὺ νά γένουν ὅλα αὐτὰ, ἐκπνέει
ἡ προθεσμία τῆς 15 Φεβρουαρίου, καὶ μένει
για τοῦ χρόνου! Δὲν κοιμώσουν καμὶ ὅσο
ἀκόμη κ' μαρῶμενε Τσιάνη!

—Φ. Λακωτῆν Φιλιάτες.
Κατ' ἀρχὴν δὲν δημοσιεύομεν ἀνώνυ
μους ἀνταποκρίσεις. Γιατὶ φοβήθηκα: νά
ὕπογράφῃς; Ἀν γράψῃς ἀλήθεια γιατί φο
βεῖσαι τὸν ἑαυρόν κ. Ἀθανασίου. Μή
πως θέλῃς ν' ἐβγῶμεν ἐμεῖς τὸ κέδι ἀπὸ
τὴν τεύλη; Πᾶρ τε θάρρος, μωρὲ πρῶην
τοῦ κοροναϊάδε καὶ νῦν ἐλληνοκοροναϊάδε;
Ἠμεῖς οὐτε!

—Ζήσῃν Τσιούτσιν. Ἀθήνας
Ἡ καθ' ἑμπερὴν, συλλαμβανόμενοι, δι
κάζονται καὶ καταδικάζονται ἀμέσως σὲ
φυλάκιον, πρῶτον κ' ἐκτοπισμὸν. Εἶναι
πολύ ἄγρυ γὰ καθε ἐνέργεια. Εἴμεστε ἐ
ναντίον τῶν λαθρεμπόρων, οἱ ὅποιοι πρὲ
πει τὰ τιμωροῦνται αὐστηρῶς.

—Ἀθῆναι 9 Φεβρ. ἔσδικάσθησαν καὶ ἀπερρίφθησαν ὑπὸ τοῦ Ἀγρο
Πάγου αἱ ἀναρρέσεις τῶν ἐντίζων καὶ τῶν Κομπταίων, ἐπομένως ἡ
θάνατον καταδικῆ των θά γείνη των μὲν Ρεντζίων εἰς τὴν Πέτραν, ἐντὶ
τοῦ μηνὸς τούτου, τῶν δὲ Κομπταίων ἀγνωστον ἀκόμη ποῦ.

—Ἐνεκρίθη τελεωτικῶς τὸ νομοσχέδιον περὶ θευστοποιήσεως τῶν πο
νοσιῶν τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων.

—Αἱ λιμενικαὶ Ἐπιτροπαὶ τῶν Ἠπειρωτικῶν ἀκτῶν θά πληρώσουν τὴ
ἐξῆς ποσὰ πρὸς φωτισμῶν τῶν λιμένων Πάργας Δραχ. 162.300, Ἡγουμε
νίτσας Δραχ. 162.300 διὰ τὸν φάρον, καὶ 20, 700 διὰ σημαντήρα καὶ Σα
γιάδας Δραχ. 106.875.

—Οἱ Περίοιοι πανηγυρίζουν τὴν περιφανῆ ἐπιτυχίαν τῆς Δίδος Διαι
ράκου τῆς Μῆς Εὐρώπης, ὁ δὲ γαλλικὸς Τύπος καὶ ἡ Κοινὴ Γνώμη πλε
ῦνος εἰς τὸ Ἑλληνικὸς Κάλλος.

—Ἀθῆναι 9 Φεβρ. Ὁρισμένα μόνον ζητήματα διηυθετήθησαν κατὰ τὰς
ἐν Ἀγκύρᾳ συνομιλίας περὶ τῶν ἐλληνοτουρκικῶν διαφορῶν, ὑφισταμέν
ἀκόμη ἀρκείων καὶ οὐσιαστικῶν διαφορῶν. Κατὰ τὰ μέχρι σήμερον συ
φωηθέντα θά πληρώσωμεν εἰς τὴν Τουρκίαν 125 χιλιάδας λιρῶν, δι' ὅσας
βάλλουσιν ἀξίαν τῶν Ἑλλάδι μουσουλμανικῶν περιουσιῶν, ἀπέναντι τῶν
ἐν Τουρκίᾳ ἐλληνικῶν τοιοῦτων.

Ἀθλῶσις Κουτσώτων

Τὸ τέως Συμβούλιον τῆς ἐν Ἀθήναις
καὶ Πειραιεὶ Ἀδελφότητος τῶν Κουτσ
ῶτων, κληθὲν ὑπὸ τοῦ τ. ἑ. ὡς Πάροχ
του καὶ ἐτέρων Συμβούλων τὴν 12ην
πρωβρίου 1928, καὶ συναντήσαντες
εἰς τὸν δρόμον τοῦς ὑποφαινομένους
ὡς Συμβούλους αὐτῆς Σταύρου Γαττί
λων καὶ Παναγ. Ζέκον, μᾶς εἶπαν ὅτι
πεὶ νά κάνωμε μίαν δημοσίευσιν εἰς
ἐν Ἰωαννίνοις «Ἠπειρωτικὸν Ἀγ
πρὸς τὸ Κακούργιοδικεῖον Ἀγρο
νὰ φανῇ ἐπεικεῖς εἰς τοὺς κατηργη
νους χωριανοὺς μας τὰς καὶ τὰς κατὰ
φόνον τοῦ μισητοῦ τοῦ Γυμνασίου Ἰε
ωργίου Σιώζιου, εἰς καιρὸν, ποῦ ὁ
Πρόεδρος μετὰ τὸ ὅς ἐτέρον, ἐκτὸς
Συμβούλους του, εἶχον κάμει πρὸς
μερῶν, ἦτοι τὴν 10ην 8)βρίου 1928,
ἀντίθετον, εἰς τὴν εἰρημένην ἐφημερί
ὕποδεικνύοντες ὡς κακούργους τοὺς
γορομένους χωριανοὺς μας, καὶ ἵνα
ἀπενδύνησαν πρὸς ἡμᾶς. Ἡμεῖς δὲ
γνωρίζομε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, καὶ εἶναι
πεύθυνον αὐτοῖς διὰ τὰ γραφόμενά των.

Ἐν Πειραιεὶ 20 Ἰανουαρίου 1930

Οἱ Διηγουτες

Σταύρος Γαττίπουλος καὶ Παν. Ζέκος

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ

ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΤΗΣ ἸΒ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 307

Προκήρυξις δημοπρασίας

Ματαιωθείσης τὴν κατὰ τὴν ἐκ
κοστήν ἐκτὴν Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. πρ
ρυχθείσης μειοδοτικῆς δημοπρασί
πρὸς μ' σθῶσιν ἰδιωτικοῦ οἰκήμα
ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς διδασκῆριον τοῦ
ἐν Ἰωαννίνοις Βου Γυμνασίου, πα
κηρύττομεν διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἡ
παναληπτι ἡν μειοδοτικὴν δημοπρα
σίαν, ἥτις θά εἶναι καὶ τελεωτική
μετ' ἀνώτατον μηνιαῖον μισθὸν ἀρ
μῶν 6650, ἥτις γενήσεται τὴν δεκά
την ἐκτὴν Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἐντὶ
φείρ τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Βου Γυμ
σίου ὑπὸ τῆς κατὰ Νόμον ἐπὶ τῇ
μισθώσεως Ἐπιτροπῆς. Παρακαλοῦ
μεν πάντας τοὺς ἐνταῖς κατὰ τὴν ἐκ
τα πληροῦντα τοὺς ὁρους τῆς Παι
γωγικῆς καὶ τῆς Ὑγιεινῆς νά λάβ
σι γνῶσιν τῶν ὁρῶν τῆς δημοπρα
σίης, οἵτινες ἔχουσι κατατεθῇ ἐν τῇ
Γραφείῳ τῆς Γενικῆς Ἐπιθεωρη
ῶς τῶν Σχολείων καὶ νά υποβάλω
τὰς σχετικὰς τῶν αἰτήσεις πρὸς τὸν
κ. Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 4ῃ Φεβρου
αρίου 1930

Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς

Ι. Β. Κατσουρὸς